

[Ch. Petersen.]

Det har hidtil kun været Tilfældet indenfor nogle enkelte Etater, navnlig de store Etater, Statsbanevæsenet, Postvæsenet, Toldvæsenet og Vandbygningsvæsenet, medens man indenfor alle de øvrige Styrelsesgrene overhovedet ikke kunde faa Godtgørelse for Natjeneste.

Jeg har endnu et Par Bemærkninger at gøre til nogle Udtalelser, der blev fremsat af det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe). Det ærede Medlem udtalte, at han og hans Partifælle i Kommissionen, Hr. Folketingsmand Hans Jacob Sørensen, havde stillet et Ændringsforslag til Forhandlingsreglerne, gaaende ud paa, at man for at opnaa Anerkendelse som forhandlingsberettiget Organisation skulde afstaa fra af Foreningens Midler at yde Bidrag til politisk Propaganda. Jeg vil gerne dertil sige, at jeg er glad ved, at det ærede Medlem har afstaaet fra at fastholde dette Ændringsforslag. Jeg vilde afgjort ikke have fundet det rimeligt, om man havde søgt at paalægge Tjenestemandorganisationerne nogen Tvang i saa Henseende. Jeg tror, det er rigtigt, at man ganske overlader til Organisationerne selv, hvorledes de vil administrere deres Midler, og til hvem — det være sig i det ene eller det andet Øjemed — de ønsker at yde Bidrag af deres Midler. Det tror jeg er fuldkommen rigtigt, og jeg er altsaa tilfreds med, at dette Ændringsforslag ikke er blevet fastholdt. Jeg tror, at det samme maa gælde for Tjenestemandforeninger, som gælder for alle andre Foreninger eller Selskaber eller private Personer, at de selv og de selv alene maa have Lov til at bestemme over deres egne Midler. Jeg hørte godt, det ærede Medlem sagde, at der var det særlige Forhold, at en Tjenestemand for at faa Andel i Forhandlingsretten kunde komme i den Situation, at han derved kom til at yde Bidrag til politiske Partier, som han ikke havde nogen som helst Sympati for eller endog var afgjort Modstander af. Ja, jeg tør ikke bestride Rigtigheden af, at det kunde forekomme; men det er ikke noget ganske specielt for Tjenestemandorganisationer; det er nemlig ikke noget ualmindeligt, at Foreninger, faglige eller andre, yder visse Bidrag til politisk Agitation. Jeg kunde meget vel nævne Eksempler i saa Henseende, men skal dog, hvis der ikke gives mig Anledning dertil, ikke gøre det. Imidlertid ved jeg, at der er gjort et stort Nummer ud af det, i hvert Tilfælde for Tjenestemandenes Vedkommende, i den konservATIVE og i Venstres Presse, maaske ogsaa i andre Partiers Presse, og det er ikke

udelukket, at den Kritik, der er ført frem i saa Henseende, kan give Anledning til, at man fra Tjenestemandorganisationers Side vil søge at tilvejebringe en Ordning, som tager Brodden af denne Kritik, saa at der ikke skal blive Anledning til at fremsætte Besværinger i saa Henseende. Men, som sagt, jeg er tilfreds med, at Ændringsforslaget er frafaldet. Jeg tror, det er det bedste, at dette Forhold ordnes paa anden Maade, uden Indblanding fra Lovgivningsmagtens Side.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at alle i Lønningskommissionen havde været enige om, at Tjenestemændene ikke havde Strejkeret. Til Begrundelse af denne Opfattelse oplæste det ærede Medlem nogle Udtalelser af Kommissionsbetænkningen. Jeg vil ikke erklære mig enig i det ærede Medlems Opfattelse i saa Henseende; thi Spørgsmaalet om, hvorvidt Tjenestemændene har Strejkeret eller ikke, er et ganske aabent Spørgsmaal og et Spørgsmaal, som jeg tror, alle Parter er bedst tjent med staa aabent. Men jeg vedkender mig fuldt ud, ogsaa gerne her fra dette Sted, det øvrige, som det ærede Medlem oplæste. Jeg er lige saa lidt som de øvrige Kommissionsmedlemmer i nogen Henseende i Tvivl om, at dersom en Tjenestemandsgroupe opsagde deres Pladser, hvad de kan gøre i Henhold til Tjenestemandsløven, baade den nugældende og den kommende, med behørigt Varsel, ja, saa er der ikke nogen som helst Tvivl om, at saa har Tjenestemanden frivilligt løst sig fra ethvert Forhold til Staten, og han kan ikke senere gøre nogen Pensionsret gældende. Om han kan faa den igen, og om han igen kan opnaa de Rettigheder, han havde som Tjenestemand, medens han var det, det maatte ganske afhænge af, hvilket Resultat en saadan Strejke fik; det maatte man forhandle om til den Tid og komme om ved til den Tid. For saa vidt er der ikke nogen Uenighed paa dette Punkt mellem det ærede Medlem og mig. Kun synes jeg ikke om, at det ærede Medlem udlægger det saaledes, at der skulde være Enighed om, at Tjenestemænd ingen Strejkeret har.

I øvrigt er der med Hensyn til Tjenestemændenes Forhandlingsret sket nogle Ændringer, som har været ønsket navnlig af Venstres Repræsentanter, Ændringer, jeg for mit Vedkommende har været med til at tiltræde, og som vi egentlig godt kunde være kommet til Enighed om allerede i Lønningskommissionen, idet den Ændring, som tager Sigte paa, at andre Foreninger end de anerkendte kan føre visse Forhandlinger efter Bestemmelser, der fastsættes af Fi-